

Column

Kruidvat poëzie

Veenendaal is bezig zich te kwalificeren als “Beste Binnenstad”. Wat is dat toch, de beste binnenstad? De criteria zijn duidelijk. Leefbaarheid, bereikbaarheid en veiligheid daar draait het om. Wat is er beter om een binnenstad te treffen waar je goed kunt parkeren met fiets of auto. Wat is er beter wanneer je niet op de hondenpoep hoeft te letten, dat je op een bankje neer kunt ploffen als je het sloffen even zat bent. Wat is er beter wanneer er groen te over is en er geen stankoverlast is van overtollige uitlaatgassen. En het kan niet beter wanneer je niet telkens hoeft te kijken of je portemonnee nog in je zak zit. Nee, geen kwaad woord over de criteria. Toch mis ik wat. Kan het niet nog beter? Een binnenstad moet ook een hart hebben, een ziel. Daarvoor heb je weer andere criteria nodig. Consumptie voor de ziel, verrijking van de geest. Veenendaal is daar met zijn cultuurbeleid goed mee bezig. De culturele zaterdag en de Gedichten op Muren zijn daar een voorbeeld van. Nog mooier zou het zijn wanneer de winkeliers en masse hun muren en etalages voor een deel ter beschikking stellen voor de Veenendaalse cultuur. Wat zou het mooi zijn : het centrum verrijkt met Kruidvat poëzie, MacDonalds gedichten en Scapino versjes. Het mes snijdt dan pas echt aan twee kanten : commercie en cultuur, lichaam en geest hand in hand in één binnenstad. Een betere binnenstad kan er niet zijn. *Dus ben je automatisch de beste binnenstad !*
